

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 769/2022

01.09.2022. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Мирослава Струњаша, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Марка Томовића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Чачку К 9/21 од 18.11.2021. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 44/22 од 18.02.2022. године, у седници већа одржаној дана 01.09.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Мирослава Струњаша, адвоката Марка Томовића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Чачку К 9/21 од 18.11.2021. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 44/22 од 18.02.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Чачку К 9/21 од 18.11.2021. године окривљени Мирослав Струњаш оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) године у коју ће му се урачунати време проведено у притвору од 18.12.2020. године до 26.02.2021. године.

Истом пресудом окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета и то 100,11 грама опојне дроге хероин. Окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка ближе одређене у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 44/22 од 18.02.2022. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Мирослава Струњаша, адвоката Марка Томовића, и пресуда Вишег суда у Чачку К 9/21 од 18.11.2021. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Мирослава Струњаша, адвокат Марко Томовић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине у целини побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног доставио Републичком јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. КЗ и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног Мирослава Струњаша, адвокат Марко Томовић, захтев за заштиту законитости подноси због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП истичући да се побијане пресуде заснивају на доказима на којима се по одредбама Законика о кривичном поступку не могу заснивати, као и због повреде кривичног закона, у смислу одредбе члана 439. тачка 1) ЗКП.

Као незаконит доказ по начину прибављања, бранилац означава налаз и мишљење Биолошког факултета од 24.06.2021. године, јер о времену и месту вештачења, супротно одредби члана 126. ЗКП, није обавештен стручни саветник одбране иако је суд обавештен о његовом ангажовању.

Врховни касациони суд изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, оцењује као неосноване из следећих разлога:

Одредбом члана 125. став 2. ЗКП прописано је да странка може изабрати и пуномоћјем овластити стручног саветника када орган поступка одреди вештачење.

Одредба члана 126. ЗКП, на коју се бранилац позива у захтеву, одређује права и дужности стручног саветника, односно лица које располаже стручним знањем, из области у којој је одређено вештачење, а ставом 1. овог члана, између осталог, прописано је да стручни саветник има право да буде обавештен о дану, часу и месту вештачења и да присуствује вештачењу којем право имају да присуствују и окривљени и његов бранилац у овој процесној ситуацији.

У конкретном случају, вештачење биолошких трагова чији резултати су изнети у налазу и мишљењу Биолошког факултета Универзитета у Београду од 21.06.2021. године, које је суду достављено 24.06.2021. године, а која су током поновног поступка одређена наредбом председника већа првостепеног суда К 9/21 од 08.04.2021. године предузета су у складу са одредбама члана 113. до 124. ЗКП без присуства стручног саветника одбране др Оливера Стојковића, о чијем ангажовању је суду 20.04.2021. године достављено пуномоћје од 14.04.2021. године.

Међутим, иако је вештачење чија законитост се оспорава, обављено без присуства стручног саветника одбране, како то налаже одредба члана 126. став 1. ЗКП,

у конкретном случају не ради се о доказу на којем се пресуда не може заснивати односно о незаконитом доказу. Ово из разлога што је првостепени суд током доказног поступка на главном претресу од 18.11.2021. године, испитао вештака др Душана Кецкаревића, који је испред наведене стручне установе обавио вештачење и потписао налаз и мишљење, на који начин је окривљеном и браниоцу омогућио да вештаку поставе питања, затраже објашњења и ставе примедбе на његов налаз и мишљење у било ком делу, што је право које је одбрана користила испитујући вештака.

Врховни касациони суд оцењује да је вештачење, у конкретном случају, обављено у складу са одредбама ЗКП које прописују предузимање ове доказне радње и да је окривљеном и његовом браниоцу на главном претресу кроз испитивање вештака др Душана Кецкаревића, омогућено преиспитивање јасноће, потпуности и исправности налаза и мишљења Биолошког факултета, као и евентуалне противречности и истинитости, као и стручности и објективности вештака, а сходно томе и право на делотворну одбрану.

Према томе, иако вештачењу биолошких трагова није присуствовао стручни саветник одбране, та чињеница не доводи у сумњу законитост обављеног вештачења и његове резултате, па су супротни наводи захтева браниоца окривљеног којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, оцењени као неосновани. Врховни касациони суд је имао у виду да испитивању судског вештака др Душана Кецкаревића на главном претресу од 18.11.2021. године није присуствовао стручни саветник одбране др Оливер Стојковић, налазећи да наведена околност не доводи у питање законитост обављеног вештачења, обзиром да стручном саветнику одбране три позива за наведени главни претрес нису могла бити достављена преко адресе наведене у пуномоћју, те тако ни у ширем смислу није учињена повреда закона која утиче на оцену законитости овог доказа.

Бранилац окривљеног Мирослава Струњаша, адвокат Марко Томовић, као незаконит доказ означава и потврду о привремено одузетим предметима ПУ Чачак од 18.12.2020. године.

Према наводима захтева, полицијски службеници ПУ Чачак, након предузетих радњи на основу законских овлашћења из члана 286. ЗКП, нису сачинили записник или службену белешку о чињеницима и околностима које су утврђене приликом предузимања радњи, а које могу бити од интереса за кривични поступак, што је супротно члану 286. став 2. ЗКП, због чега потврда о привремено одузетим предметима представља незаконит доказ на коме се не може заснивати судска одлука. Поред тога, бранилац у захтеву истиче да се поступање полицијских службеника ПУ Чачак након заустављања возила окривљеног, не може подвести под члан 286. став 2. ЗКП јер полицијски службеници нису предузели радњу прегледа возила обзиром да је у ситуацији када се ради о скривеним предметима, обавезно претресање у смислу члана 152. до 160 ЗКП. Иста обавеза полицијских службеника, према наводима захтева, прописана је у члану 97. став 9. Закона о полицији, с тим да се полицијски службеници овим законом нису изворно овлашћени да изврше претресање јер је за претресање у смислу члана 155. ЗКП обавезна наредба суда, која у конкретном случају није прибављена. Сходно наведеном бранилац сматра да је наведени доказ прибављен супротно одредбама ЗКП и Закона о полицији и да се на њему, у смислу члана 16. став 1. ЗКП, судска одлука не може заснивати.

Врховни касациони суд изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, оцењује као неосноване, а како су исти неосновано истицани и у поступку по редовном правном леку, то Врховни касациони суд, прихватајући разлоге дате на страни 3 и страни 4 у пасусу првом образложења пресуде другостепеног суда, као довољне, аргументоване и јасне, на ове разлоге упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

Бранилац окривљеног окривљеног Мирослава Струњаша, адвокат Марко Томовић, захтев за заштиту законитости подноси и због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП. Међутим, наведену повреду закона бранилац образлаже тако што доводи у питање оцену доказа, чињенична утврђења и закључке нижестепених судова, указујући тако на погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП, коју Врховни касациони суд није разматрао обзиром да не представља разлог због ког окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек у смислу члана 485. став 4. ЗКП.

Из изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Мирослава Струњаша, адвоката Марка Томовића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић